

positie kiezen rondom discriminatie

Duur: 60-90 minuten

Groepsgrootte: 8-30 tieners

Begeleiders: 1

Ruimte: zaal van 5 x 8 meter, tafels en stoelen

Materiaal:

- ▲ werkblad
- ▲ polaroidcamera
- ▲ polaroidrolletjes (5 foto's per groepje)
- ▲ verkleedspullen (jassen en hoeden)
- ▲ grimeerspullen
- ▲ karton
- ▲ papier
- ▲ stickervellen
- ▲ stiften, wasco
- ▲ pennen, potloden
- ▲ stroken karton/papier
- ▲ flaps
- ▲ lijm, plakband

Voorbereiding

- ▲ controleer of en hoe de polaroidcamera werkt. Zorg dat je genoeg foto's kunt maken (extra rolletje);
- ▲ bedenk voor jezelf een aantal echte of fictieve situaties waarin sprake is van discriminatie. Je kunt ook gebruik maken van het werkblad. Je kiest een duidelijke situatie uit en werkt die uit zoals ook beschreven wordt bij 'Programma'. Met jouw fotostrip start je het programma. Je strip moet het verhaal vertellen, maar zal ook als voorbeeld dienen;
- ▲ maak eventueel een aantal tekstborden die je nodig hebt voor je presentatie. Voorbeelden van teksten voor de borden: "Ik ben sprakeloos", "Ik ben met stomheid geslagen", "Ik snap er niets van", "Geweldig". Bedenk zelf ook een aantal teksten die je wilt gebruiken;
- ▲ bereid je presentatie goed voor. Bedenk welke gebaren je maakt of wanneer je welke borden opsteekt. Bedenk hoe je je gaat verkleeden.

Presentatie

De tieners zitten in een grote kring. Je komt binnen, het liefst verkleed, en je zegt geen woord. Je vertelt door middel van gebaren en/of door het opsteken van grote tekstborden/ballonnen

Met stomheid geslagen

het volgende: "Wat ik nu toch heb meegemaakt... ik ben sprakeloos... ik heb er geen woorden voor... ik ben met stomheid geslagen... maar toch moet ik het jullie vertellen...". Vervolgens laat je de groep jouw fotostrip zien. Het vertelt het hele verhaal. Vraag met gebaren en/of borden of de groep jouw verhaal begrijpt en kan navertellen. Je helpt de groep door middel van gebaren. Als de groep het verhaal goed heeft naverteld, krijg je je stem terug.

Programma

Nodig de tieners uit om ook verhalen waardoor ze met stomheid waren geslagen, te vertellen: voorbeelden van discriminatie, wat ze hebben gezien, gehoord, gelezen maar ook wat ze zelf hebben meegemaakt. Alles wat gezegd wordt schrijf je op een flap. Je vraagt door als de voorbeelden nogal onpersoonlijk zijn en een eenzijdig beeld geven. Vul eventueel aan, vanuit je eigen ervaringen of vanaf het werkblad. Verdeel de tiengroep nu in groepjes van 5 of 6. Elk groepje kiest één van de genoemde voorbeelden. Welke ze kiezen houden ze geheim. Iedere groep werkt het voorbeeld uit tot een verhaaltje. Bij het verhaaltje bedenken ze vijf plaatjes die het verhaal vertellen. Hiervan maken ze een globale schets. Ze bedenken wat en wie op welk plaatje komt, en wat er precies gebeurt en te zien moet zijn. Zijn ze het er over eens hoe de strip er uit moet zien, dan laten ze hun idee aan de leiding zien. Van de leiding krijgen ze een polaroidcamera om hun getekende plaatjes om te zetten naar foto's. Voordat een groepje gaat fotograferen, verzamelt ze eerst alles wat ze nodig heeft. Daardoor kunnen de groepen snel achter elkaar werken. De vijf foto's worden op een strook papier geplakt. Hierbij schrijven de tieners eventueel teksten, als dat iets toevoegt. Ze kunnen ook tekstballonnetjes bij/op de foto's plakken. En de strip moet uiteraard een naam, titel krijgen.

Afsluiting

Elke strip wordt neergelegd of opgehangen. In de grote groep bekijk je alle strips één voor één. Bij elke strip kun je samen bedenken hoe de foto's er uit moeten zien om de strip niet meer discriminerend te laten zijn. Moet er een foto uit of bij, of moeten één of meer foto's veranderd worden...?

situaties van discriminatie

1 De voorzitter van een landelijk scholierencomité trekt de aandacht van de pers met haar scherpe uitspraken en intelligente analyses. Een krant belt haar voor een interview. Een fotograaf komt mee voor een foto bij het artikel. Echter, als blijkt dat de voorzitter van Turkse afkomst is en een hoofddoek draagt, laten ze de foto maar achterwege - volgens de krant past ze niet in het beeld dat mensen hebben van een goedgebekte actievoerder.

2 Lilian is van Surinaamse afkomst. Ze solliciteert bij de politie. Ze komt een heel eind in de selectieprocedure. De laatste hindernis die ze moet nemen is een gesprek met de directie. Om een goede indruk te maken kleedt Lilian zich op haar best: uitgebreid opgemaakt, hoge hakken, een prachtige jurk aan. Na dit gesprek werd ze echter op zeer besliste wijze afgewezen: iemand die zich zo presenteert, is niet geschikt als agent, oordeelde de directie.

3 Roy, een Surinaamse jongen, had op school regelmatig geld gestolen. De ouders wisten een oplossing: in de vakantie kreeg Roy een 'Wasti', een rituele wassing. Daarmee werden de slechte geesten uitgebannen. Na de vakantie werd er echter weer geld gestolen. Roy werd meteen beschuldigd. Hij ontkende echter: 'Ik kan het niet gedaan hebben, ik heb een Wasti gehad'. Toch werd Roy van school gestuurd.